

I den derpå følgende afstemning *forkastedes* det italienske forslag med 34 stemmer for, 62 imod (bl. a. de nordiske lande, bortset fra Island) medens 25 afstod. De lande, der stemte imod, var dels de mest overbeviste tilhængere af Pekings repræsentation i FN, dels de lande, der frygtede, at hensigten med ad hoc udvalgets arbejde kunne være at lade Formosa-Kina i stikken. Således stemte f. eks. Australien, Thailand og Philippinerne og naturligvis Republikken Kina imod; derimod kunne USA og en række europæiske og latinamerikanske lande stemme for. Blandt de der afstod var de samme lande, der afstod på substansresolutionen samt bl. a. Storbritannien og Indonesien på den ene side og visse latinamerikanske lande og Malaysia på den anden.

En oversigt, der viser hvorledes medlemslandene har stemt om substansspørgsmålet i 1961, 1962, 1963, 1965 og 1966, gengives nedenfor i bilag 3.

Nøje overholdelse af forbudet mod magt-anvendelse eller trussel derom i internationale relationer og af folkenes ret til selvbestemmelse.

(Dagsordenens punkt 92).

Ovennævnte spørgsmål blev sat på dagsordenen efter anmodning fra Tjekkosllovakiet, som var af den anskuelse, at der finder magtanvendelse sted i strid med FN-pagtens forbud herimod og med folkenes ret til selvbestemmelse. 21. samling burde derfor fordømme ethvert brud på pagten og støtte nationernes kamp for frihed og uafhængighed.

I. Debatten.

Debatten fandt sted fra 9. til 17. november med 35 deltagere og blev i første række benyttet af de kommunistiske lande til umådeholdne udfald imod vestens — og især USAs — politik, hvorunder man oplevede en tilbagevenden til den kolde krigs atmosfære. Angrebene koncentrerede sig særligt om USAs indgriben i Vietnam, der truede med at udvikle sig til en verdenskrig, men omfattede også såkaldt imperialistisk intervention i Korea, Cambodien og Laos; i Guatemala, Cuba, Panama og Den domini-

kanske Republik; i Mellemøsten, i det sydlige Afrika m. v. De nye lande vendte sig navnlig imod kolonialismen i alle dens former og plæderede for kolonibefolkningsret til at anvende magt og til at modtage bistand i deres kamp for selvstændighed. De vestlige landes repræsentanter var enige med de øvrige talere om vigtigheden af principperne om ikke-magtanvendelse og folkenes selvbestemmelsesret, men kritiserede den ensidige vurdering af den internationale situation, som var kommet til udtryk både i adskillige indlæg og i det under debatten fremlagte tjekkoslovakiske resolutionsforslag. Dette forslag indeholdt i øvrigt en uheldig sammenblanding af politik og jura og kunne svække FN-pagten, idet pagten ville blive bragt i tvivl, hvis den anskuelse blev fremherskende, at det var nødvendigt at supplere eller fortolke pagten ved hjælp af deklARATIONER. Desuden ville forslaget præjudicere det betydningsfulde arbejde, der udføres inden for FN's rammer for at fastlægge og definere princippernes juridiske indhold.

II. Resolutionsforslagene.

1. I løbet af debatten blev der fremlagt tre resolutionsforslag. Det første var udarbejdet af Tjekkosllovakiet og fremsat med Algeriet, Congo (Brazzaville), Guinea, Indien, Irak, Jugoslavien, Mali, Mauritien, Polen, Singapore, Sudan, UAR og Yemen. Forslaget udtrykte indledningsvis dyb bekymring over farlige situationer, der udgør en direkte trussel mod fred og sikkerhed på grund af vilkårlig magtanvendelse i internationale forhold, bekræftede retmæssigheden af kolonibefolknings kamp for udøvelse af deres rettigheder til selvbestemmelse og uafhængighed, og anerkendte, at kolonibefolkninger har ret til at modtage støtte og bistand i deres retmæssige kamp; endelig erindredes om resolution 2131 (XX) om utilladeligheden af indblanding i staters indre anliggender. I forslagens operative del *erklærede Generalforsamlingen højtideligt*, a) at alle stater var forpligtet til at overholde FN-pagtens forbud mod magtanvendelse, hvorfor et væbnet angreb mod en anden stat og hvilken som helst anden anvendelse af magt, herunder militær, politisk eller økonomisk pression, stred mod pagten og udgjorde et groft folkeretsbrud; b) at enhver